

עת"א 60259/02/16 - גלעד שמן, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 60259-02-16 שמן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר גלעד שמן,

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה בדבר תנאי החופשה שנקבעו לאסיר - ערב צמוד.

נימוקי הבקשה :

התנאי שנקבע מונע מהעותר את האפשרות להתקדם בהליך השיקום, לאחר שהעותר כבר עבר הליך טיפול משמעותי באופן פרטני. העותר הומלץ בזמנו להשתלב בסבב חופשות, אולם חופשותיו הופסקו בשנת 2006 בעקבות מידע שלילי. העותר שוהה כעת באגף שיקום קבוצתי. מאז חודשו חופשותיו, הוא לא הפר ולא חרג מתנאי החופשה.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 36 שנים, לאחר שהורשע בעבירות של רצח, גניבה ועבירות אמל"ח, מסווג בקטגוריה ב/1.

הגורם המנהלי אשר דן בבקשת העותר להקל את תנאי החופשה נעתר באופן חלקי לבקשה, כך שהשהות במהלך החופשה בתנאי מעצר בית צומצם למעצר בית בשעות הלילה בלבד, ואולם הבקשה להקלה בביטול התנאי של ערב צמוד נדחתה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית.

קודם לשיקול שיקומו הפרטני של העותר, יש לתת מענה לשאלת המסוכנות.

לאור חומרת העבירות ויתרת התקופה לריצוי ועל רקע הסמכות שניתנה למשטרת ישראל ליתן את עמדתה לגבי חופשה ותנאי חופשה לאסיר המסווג בקטגוריה ב/1, החלטת המשיבים הינה בהחלט סבירה.

עמוד 1

שיקולי שיקום אינם מבטלים את השיקול המרכזי של בטחון הציבור ובטחונו של האסיר.

על פי הוראות סעיף יא' לפרק ב' של פקנ"צ החופשות, אסיר הנמנה עם קטגוריה ב/1 הינו אסיר שכל יציאה שלו לחופשה מותנית באישור גופי המודיעין בשב"ס ובמשטרה (אח"מ/קמב"ס, בהתאמה) וכפופה לתנאים מגבילים מבין התנאים המפורטים בנספח א' לפקודה שייקבעו על ידי אח"מ/קמב"ס.

נספח א' מונה 11 תנאים וסוגי תנאים ליציאה לחופשה.

תנאי מס' 11 קובע שהחופשה תותנה בכל תנאי אחר שייקבע על ידי אח"מ/קמב"ס או גורם מקצועי שנדרש לתת חוות דעת בעניין חופשת האסיר ושימצא דרוש על פי שיקול דעתם בנסיבות העניין.

תפקידו של בית המשפט המנהלי הדין בעתירת אסיר הוא תפקיד של ביקורת של הרשות השופטת על החלטות הרשות המבצעת. ביסודה של ביקורת זו עומדת השאלה האם רשות סבירה רשאית היתה להגיע להחלטה שאליה הגיעה. ביסודה של ביקורת זו, לא עומדת השאלה כיצד היה השופט, אילו עטה אצטלה של איש ביצוע, מחליט. אל לו לשופט להחליף את שיקול הדעת המנהלי בשיקול דעתו שלו, גם אם לסברתו היה מקום לערוך איזון ראוי יותר (ראה רע"ב 5436/15 דוד אסור נ' שב"ס ורע"ב 2410/93 מ"י נ' לוי, רע"ב 3253/13 מונדר נ' משטרת ישראל, רע"ב 4211/13 סלמאן נ' מ"י).

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ו, 21 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.